

מסכת כלים

פרק יב משנה ב

קינה מازנים של סרוכות, טמא, מפני אגקליות. ושל בעלי בטפים, אם יש בו אגקליות, טמא. אגליין של כפפון, טהורה. ושל רוכלים, טמא. רביה יהודה אומר, של רוכלים, של פנוי טמא, ושל אחריו טהורה. אגלי דרגש, טמא. ושל גקליטין, טהורה. של שדה, טמא. ושל אקוון, טהורה. של שלחו, טמא. של מנורת העץ, טהור. זה הכלל, כל המחבר לטמא, טמא. וה לחבר לטהור, טהור. וכלו, אחת אחת בפני עצמן, טהורות: